EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Opinió | | Actualitzat el 18/11/2021 a les 11:10

Costums locals o costums globals?

No fa gaires dies que hem viscut Tots Sants, una festa tradicional que em retorna a records d'infància. Dies de fred intens amb cues llarguíssimes per comprar castanyes i moniatos, trobades familiars i amb amics per celebrar la castanyada, la tradicional visita al cementiri, on et trobaves tothom, amb els adults estrenant la roba d'hivern. Les festes prèvies a l'escola..., en fi una mes de les moltes tradicions viscudes amb mil records.

Ara bé, fa temps que tinc sensacions diferents en dates com aquesta, i aquest any encara més. No recordo quan va aparèixer o quan vam importar aquest muntatge, però sembla que Tot Sants hagi passat a ser més Halloween que no pas una festa tradicional. Vagis on vagis veus un munt de gent disfressada, petits i grans, tots ben pintats amb la intenció de fer por i repetint com zombis la famosa frase: «*truco o trato*». I les cases es decoren amb motius que no sé com definir i que acaben sent una vulgaritat. I jo em pregunto, què hem fet malament? Som americans?

Soc dels que penso que incorporar sempre suma, afegeixes el bo d'una cosa a un altre per millorar-la, però despendre't de les teves arrels per incorporar costums ianquis no em convenç gaire. Halloween es només un exemple, en pocs dies tenim a sobre el Black Friday, una cosa horrorosa inventada per consumir com bojos, que inicialment durava un dia, ara ja és una setmana i d'aquí a poc serà tot un mes. Tot seguit ve el Cyber Monday, creat per acabar d'arruïnar-te si no ho has fet abans. I ens plantem a Nadal, la Festa en majúscules, la gran trobada familiar. Abans només es feia cagar el tió, però fa uns quants anys va aparèixer un nou personatge, Santa Claus, supercatalà. En ma vida havia sentit a parlar del Papà Noel, recordo això sí que de molt petit el vaig veure un Nadal a Andorra, imagino que en ser mig catalans i mig francesos tenen costums de tot arreu. A casa meva els regals es feien per Reis, soc d'Igualada, i tenia la sort que me'ls portaven a casa pujant pel balcó. Això avui és una utopia que només es conserva allà.

Pel camí dels costums importats tenim el Sant Valentin's Day, un altre vulgaritat consumista. El dia del Pare, el de la Mare, el de l'Àvia i de l'Avi, el dels Oncles i les Ties, en fi... podríem seguir i seguir. Penso que potser estaria bé fer un exercici de reflexió, Realment volem incorporar totes aquestes històries? He vist amics que ja celebren el Dia d'Acció de Gràcies i es foten el gall dindi farcit. Cal? Tinc la sort de ser viatjat, he vist món i a més soc curiós, les tradicions són maques en els llocs d'origen, cada lloc hauria de conservar les seves per preservar el seu llegat, no té gaire sentit voltar pel món aquests dies i veure que a tot arreu t'atabalen amb el Black Friday. Està bé ser globals, però potser no ho hem de ser en tot. Jo aposto pels meus costums i tradicions, no vull ser una delegació exterior de la cultura nord-americana. Pensem-hi.

Siguem *Smart People*